

ΟΙ ΕΥΠΟΛΥΤΟΙ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΟΥ ΛΑΟΥ

ΛΕΠΤΑ 5

Καθολικοί καὶ Μανδουκιῶται

Οἱ Θεοτοκισταί, οἱ ὅποιοι πάντοτε κατὰ τὸ Τρικουπικὸν σύστημα, ἠθέλησαν καὶ ἐργάσθησαν, νὰ στηρίξουν τὸ κόμμα των εἰς τὴν διαίρεσιν καὶ τὴν διχόνοιαν τῶν διαφόρων τοπικῶν στοιχείων, ἐργάζονται τῶρα μὲ ζῆλον καὶ μὲ ἰησοῦτικὴν πολιτικὴν, νὰ χωρίσουν καὶ νὰ φέρουν εἰς διάστασιν μὲ τὸ λαϊκὸν Δηληγιαννικὸν κόμμα τῆς Κερκύρας, τοὺς ἀδελφούς μας Καθολικούς καὶ Μανδουκιῶτας.

Ἡ πολιτικὴ των αὐτῆ ὅσον εἶναι μικροπροπέης καὶ ἀναξία ἀνδρῶν εἰ ὅποιοι ἔχουν εὐγενῆ, ἔθνικα καὶ φιλόφθωπα αἰσθήματα, τὸσον ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος εἶναι ἀσπλαγγχὴ καὶ φοβερά. Διὰ τοῦτο ἔχομεν καθῆκον νὰ εἰπώμεν ὀλίγαις λέξεσι πρὸς τοὺς ἀδελφούς μας Καθολικούς καὶ Μανδουκιῶτας, διὰ νὰ γνωρίσουν ἐγκαίρως εἰς ποῖον βῆμα τὸν τὸν σύρου ἀνθρώπου οἱ ὅποιοι ἀπέναντι εἰς τὰ πολιτικὰ συμφέροντά τους δὲν λογαριάζουν, οὔτε τὴν ζωὴν καὶ τὴν τιμὴν τῶν συμπολιτῶν τους, οὔτε τὴν εἰρήνην καὶ ἀσφάλειαν τοῦ τόπου.

Μίαν φορὰν ὅταν ἐναντίος τοῦ Θεοτόκη ἦτον ὁ Πολυλάς ὁ ὅποιος ἀντεπολιτεῖθη τοὺς Καθολικούς μὲ τὰ μέσα τὰ ὅποια ὅλοι γνωρίζομεν καὶ ἀκόμη ἐνθυμούμεθα, τότε ἦσαν δικαιολογημένοι οἱ Καθολικοὶ ἂν ὅλοι ὡς ἓνα σῶμα ἀγκαλιασαν τὸ ἐναντίον κόμμα, δηλαδὴ τὸ κόμμα τοῦ Θεοτόκη. Σήμερα ὅμως δὲν εἰμποροῦμε νὰ ἐννοήσουμε τὴν αἰτίαν καὶ τὸν λόγον διὰ τὸν ὅποιον οἱ Καθολικοὶ ἀκολουθώντας τὸ παλαιὸν καὶ βάρβαρον καὶ ὀπισθοδρομικὸν σύστημα τοῦ χωρισμοῦ τῶν Κερκυραίων, εἰς Περουκόνους, Ἐπιστήμονας, Ἐργαταίς, Χαμικληδες, Ξένους, Παργινούς, Ἡπειρώταις, Χωριάταις, Καθολικούς καὶ Ἑβραίους! δὲν βλέπομεν τὸν λόγον λέγομε διὰ τὸν ὅποιον οἱ Καθολικοὶ ἀντὶ νὰ διακριθῶσι καὶ αὐτοὶ εἰς τὰ δυο κόμματα τὸ Δηληγιαννικὸν καὶ Τρικουπικόν, δηλαδὴ τὸ Ὀλιγαρχικὸν καὶ τὸ Λαϊκόν, σύμφωνα μὲ τὴν κοινωνικὴν του θέσιν ὁ καθεὶς, τὰς πεποιθήσεις τους καὶ τοὺς πόθους του, ἔγειναν θύματα τῶν Θεοτοκιστῶν καὶ εἶναι συνδεδεμένοι στενὰ καὶ ὄργανα τυφλά, ἐνὸς κόμματος, τοῦ ὁποίου ἓνας ἀπὸ τοὺς ἀρχηγούς τοὺς ἐπολέμησε,

ἐπίεσε, ἐξευτέλισε καὶ ἐπίκανε εἰς τέτοιον βαθμὸν καὶ τρόπον ὅπου κανεὶς ἄλλος πολιτικὸς ἐσκέφθηκε καὶ ἐτόλμησε ποτέ. Εἶναι μὰ τὴν ἀλήθεια ἀπίστευτη καὶ πολὺ μᾶς λυπεῖ ἡ ἀπάτη εἰς τὴν ὁποίαν εὐρίσκονται οἱ ἀδελφοὶ μας Καθολικοὶ, οἱ ὅποιοι μὲ τρόπον ἐξηπατήθησαν καὶ ἐπίσθησαν ἀπὸ τοὺς Θεοτοκιστάς, ὅτι τὸ κόμμα τὸ Δηληγιαννικὸν τῆς πόλεως Κερκύρας, τὸ ὅποιον ἔχει εἰς τὰ σπλάχνα του καὶ διευθύνεται ἀπὸ ἓναν Καποδίστρια καὶ ἀδελφούς Βασιλάκη, τὸ ὅποιον ἔχει ἄλλους ὑποστηρικτάς σπουδαίους ὡς τὸν Παραμυθιώτην καὶ ἄλλους, εἰμπορεῖ νὰ πελεμήσῃ καὶ μισεῖ τοὺς Καθολικούς. Τοὺς ἀδελφούς Καθολικούς δικαιολογοῦμεν ὅμως διὰ τὴν ἀπάτην εἰς τὴν ὁποίαν εὐρέθησαν πρὸ τῶν ἐκλογῶν καὶ ἀκόμη εὐρίσκονται, διότι ἐκεῖνοι οἱ ὅποιοι θέλουν νὰ τὺς κάμουν ὄργανα τῆς πολιτικῆς των, μετεχειρίσθησαν καθε μῆσον διὰ νὰ τοὺς δέσουν στενὰ μὲ τὸ κόμμα τους καὶ νὰ τοὺς ἀπάτήσουν. "Ὅλοι ἐνθυμείσθε τὴν πυρκαϊᾶν εἰς τὸ Ἄρχεῖον τοῦ Ντόμου πρὸ τῶν ἐκλογῶν, καὶ ἐνθυμείσθε πῶς τὴν ἐξήγησαν καὶ ἐπεισαν τοὺς Ἴταλοὺς! ἐκεῖνοι οἱ ἴδιοι, οἱ ὅποιοι τόσο ὠραῖα ἐμπορεύθησαν τὸ Ἑβραϊκὸν ζήτημα τὸ ὅποιον οἱ ἴδιοι ἐγέννησαν καὶ ἔθρεψαν. "Ὅλα αὐτὰ ἄς μαθουν οἱ Καθολικοὶ ἀδελφοὶ μας, καὶ ἄς σκεφθῶν ἂν τοὺς συμφέρει νὰ συνδεθῶν στενὰ μὲ πρόσωπα τὰ ὅποια μίαν φορὰν τοὺς ἐπολέμησαν καὶ κατεδίωξαν διὰ τὰ πολιτικὰ τους συμφέροντα, καὶ σήμερα διὰ τὸν ἴδιον λόγον θέλουν νὰ τοὺς ἐκθέσουν μὲ τὸν τὸπον καὶ τὴν Κυβέρνησιν, διὰ νὰ τοὺς ἐγκαταλείψουν καὶ τοὺς κτυπήσουν κατακέφαλα μίαν ἡμέραν, καθὼς ἐπραξάν μὲ τοὺς Ἑβραίους, ὅταν δὲν θελήσουν νὰ ὑπηρετήσουν τυφλά τὴν πολιτικὴν των.

Πρὸς τοὺς συμπολίτας μας Καθολικούς κανεὶς δὲν θὰ τολμήσῃ ν' ἀρνηθῇ τὸ δικαίωμα ν' ἀνήκουν εἰς ὅτι κόμμα ἐπιθυμοῦν καὶ εἰς τὸ ποῖον πεποιθήσῃ, καὶ εἰς τοῦτο κανεὶς δὲν εἰμπορεῖ καὶ δὲν ἔχει τὸ δικαίωμα ποτέ νὰ τοὺς κατακρίνῃ, ἀλλὰ ἄς μάθουν ὅμως ὅτι τὰ πρόσωπα τὰ ὅποια διευθύνουν τὸ Κυβερνητικὸν κόμμα δὲν ἔχουν κανένα λόγον ἐχθρότητος ἐναντίον των, ὅτι δὲν τοὺς ἐπολέμησαν ποτέ, ὅτι πάντοτε ἔδειξαν συμπάθειαν εἰς αὐτούς καὶ ὑπεστήριξαν, καὶ πολλὰς φοραὶς τοὺς ὠφέλησαν τοὺς ἐθεώρησαν ἴσους μὲ

ΤΑΚΟΒΑ ΤΕΛΟΣ
ΕΠΙΜΟΡΦΗ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

τούς άλλους "Ελληνας πολίτας, και ότι όσα τούς διδάσκουν και λέγουν οι Θεοτοκισταί είναι σκόπιμα δια να τούς εξαπατήσουν και τούς καταστήσουν τυφλά όργανα των παθών των! Αύτά λέγουμε όχι βέβαια με τον σκοπόν να πείσωμεν τούς Καθολικούς να εγκαταλείψουν τον Θεοτόκη, δια να ζητήσωμεν την υποστήριξιν των και τας ψήφους των, αλλά διότι αποβλέπομεν εις την ειρήνην του τόπου, εις την ισότητα όλων των πολιτών, και εις το να πέση και εκλείψη από την Κέρκυρα βαρβαρη πολιτική ή όποια δια τόσα έτη καλλιεργεί την διαστασι, την διαίρεσιν, την βαρβαρότητα, την ανισότητα των διαφόρων στοιχείων, τα θρησκευτικά και φυλετικά δια τα συμφέροντά της μιση, δια να πέση πολιτική ή όποια παριστάνει την Κέρκυραν εις τον πολιτισμένον κόσμον, ως ένα τόπον βάρβαρον και όπισθοδρομικόν και άμαθη, εις τον όποιον το φώς του πολιτισμού, της προόδου και των γραμμάτων, το όποιον κυριεύει και έμβηκε και εις την τελευταίαν πόλιν της Έλλάδος, σκοτιζείται και σβύνεται, εμπρός εις τα μεσαιωνικά και τυραννικά αισθήματα του Θεοτόκη, και την σοφίαν και τας φιλελεύθερας και φιλόανθρωπαις ιδέαις του Πόλυά!

* *

Την μέθοδον την όποιαν, καθώς εξηγήσαμε, μετεχειρίσθησαν οι Θεοτοκισταί με τούς Καθολικούς, θέλουν και προσπαθούν να εφαρμόσουν και με τούς Μανδουκιώτας. Και επειδή έδω δέν έχουν το προηγούμενον της θρησκευτικής διαφοράς, δια να κεντήσουν (καθώς έκαμαν με τούς Ιταλούς) τον θρησκευτικόν φανατισμόν, με ψευτικαις διαδόσει και συκοφαντίαις, έφαντάσθησαν να κεντήσουν και να προσβάλουν ότι πλέον ιερών έχει ο άνθρωπος, δηλαδή την τιμήν. Διέδωσαν και έπλασαν έπιστολάς τάχα εκ μέρους Δεληγιαννικών προς Θεοτοκιστάς, εις τας όποιαις τάχα προσβάλλονται, καθώς αυτοί διέδωσαν, πρόσωπα και τάξεις της κοινωνίας. Αυτό το ποταπόν και άξιον γυναικαρίων τέχνασμα άπέτυχε, διότι οι Μανδουκιώται ένόησαν ότι είναι αδύνατον το Δεληγιαννικόν κόμμα να έχη κανέν παθος έναντίον τους, αφού εις το Μανδούκι εις τας τελευταίας εκλογάς επί 800 ως έγγιστα ψηφισάντων μόνον εκατόν ψήφους έλαβεν ο Θεοτόκης περισσοτέρους του Βασιλάκη! και τουτό ήτο φυσικόν αποτέλεσμα των ενεργειών των Θεοτοκιστών οι όποιοι από πολύν καιρόν εκαλλιέργουν διαφόρους κομματάρχους, και έκαμαν υπερανθρώπους ενεργείας εις το Μανδούκι, ενώ ο αντιπρόσωπος εις την κάλην του Βασιλάκη εις το Μανδούκι έπήγε 3 ώρας άφου είχεν άρχιση ή εκλογή, και την διαλογήν εγκατέλειψαν εις την τύχην της οι αντιπρόσωποι των Βασιλακιστών. "Ωστε το Κυβερνητικόν κόμμα έχει μάλιστα λόγους να εύγνωμονή εις το φιλελεύθερον και γενναίον αισθήμα των Μανδουκιωτών οι όποιοι με όλας τας πιέσεις, διαφοράς και δωροδοκίας των Θεοτοκιστών έτίμησαν την κάλην του Βασιλάκη με 400 ως έγγιστα ψή-

φους. Αύτά τα όποια γράφουμε είναι τα αληθινά και ειλικρινή αισθήματα όλων των Δεληγιαννικών προς τούς Μανδουκιώτας και Καθολικούς, όλα δε τα άλλα τα όποια ιησουτικώς και με δόλια και ποταπά μέσα διαδίδονται, είναι έργα εκείνων οι όποιοι έδημιούργησαν τας σκηνάς της Έβραϊκής, την πυρκαϊάν του Ντόμου ή όποια εύτυχώς άπέτυχε, και εκείνων οι όποιοι πάντοτε τέτοια μέσα φανταζονται δια να δημιουργήσουν και να πληθύνουν το κόμμα τους και να άρπάσουν την έξουσίαν. Λαέ της Κερκύρας πρόσεχε δια να μην γίνης άλλην φοράν θύμα! καθώς εγεινες με τα έβραϊκά, και ενώ οι άλλοι θα γελούν και θα τρίβουν τας χείρας δια τα κατορθώματά τους, συ θα σήπεις εις τας φυλακάς και θα χάσης την οικογένειαν σου και την ζωήν σου.

ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΤΟΥ ΚΥΡΙΟΥ ΔΑΜΑΛΑ.

Εις το φύλλο της περασμένης Κυριακής των «Καιρών» εδιάβασα μία ωραιότατη έπιστολή, με πολύ νόημα, του κ. Δαμαλά, διακεκριμένου καθηγητού της Θεολογίας εις το Πανεπιστήμιον, την όποιαν σας δημοσιεύω έδω, μεταφράσας αυτήν εις τη γλώσσα του Λαού.

«Θαυμάζω πώς και συ, κ. Κανελλίδη, καθώς κ' ή άλλαις εφημερίδες σ την Έλλάδα, καταδέχεσθε να θεωρήτε ως σοβαρά πράγματα, όσα ο πρωθυπουργός της Άγγλίας Σαλισβουρής λέει για το ανατολικό ζήτημα. Ο Σαλισβουρής αυτός τω 1878, ως και πριν, είχε ύψώσει τη σημαία υπέρ του Έλληνισμού, την όποιαν καταίθατε ύστερα, για να αγοράση τη Κύπρο μας. Και για να κατορθώση αυτό, αναγκάσθηκε να κάμη μυστική συνθήκη με τη Τουρκία ότι δεν θα υποστηρίξει πλέον την Έλλάδα. Τώρα αυτός υποστηρίζει τούς Βουργάρους και τούς Αιγυπτίους, διότι τούς "Ελληνας τούς φοβάτε μη προδεύσουν μιαν ήμέραν και γίνουν ισχυροί στη θάλασσα, σαν την Άγγλία, όπως ήτανε και πριν ισχυροί και θαυμαστοί. Γιαυτό υποστηρίζει εκείνους που δε φοβάτε να γίνουν ισχυροί. Την Έλλάδα αυτός τη θέλει μικρή και αδύνατη, για τα καλά και συμφέροντα.

Σημ. Γ' αυτό υποστηρίζει το Τρικούπη, ότι αυτός είναι ο μόνος πολιτικός στην Έλλάδα, που τον δουλεύει πιστά, και τα καταφέρει λαμπρά, όπως θέλει ή λορδότης του, εξασθενώντας το έθνος και εξευτελίζοντας αυτό, με τούς βαρείς φόρους, με τη κακοδιαίκησι, με την ήθικη διασφορά, με τα άτιμώρητα έγκλήματα, με την έλλειψι Δικαιοσύνης, με την άγραμματοσύνη, με την άποτυχία εις όλα τα

έξωτερικά ζητήματα. Τέτοιος είναι λοιπόν ο Τρικούπης, οι ύπουργοί του, και οι όπαδοί του άνθρωποι, προωρισμένοι να κρατούν το έθνος υποδουλον στο Σαλισβουρή, και να προσέχουν καλά, ώστε να μη προοδέψη και μεγαλώση.

«Αλλά, ως μάθη ο εύγενής Λόρδος ότι τα πράγματα ριζηδον θα μεταβληθουν, ότι αι ιδέαις του δε θα πραγματοποιηθουν, διότι δεν είναι ιδέαις του άγαθού Άγγλικού Λαού, και ότι εντός του έρχομένου έτους θα πέση από την αρχή, και θα τον διαδεχθουν οι φιλελεύθεροι, που αγαπούν την Έλλάδα, με πρωθυπουργό το φιλέλληνα Γλάστονα, και τότε, βρίσκοντες τον άγαπητό τους Δεληγιάννη στα πράγματα, θα τον υποστηρίξουν εις όλα τα ζητήματα: τότες και μες θα πούμε εις το Σαλισβουρή, εις τον Τρικούπη και εις τούς όπαδούς του: "Οφεις, γεννήματα έχιδνών, που θα καταφύγητε από την θείαν αυτήν τιμωρίαν; Διότι, όταν θέλη ο Θεός, συντριβή ισχυρά βασιλεία, και ανυψώνει εκ του μηδενός άλλα. Και ήμεεις οι "Ελληνες εις τον Θεόν έχομεν τας ελπίδας μας, εις Αυτόν και μόνον. Πίστιν και άγάπην προς Αυτόν να έχωμεν, και όλα θα μάς έλθουν εύνοικά.

Διπλωμάτης Ευπόλυτος.

ΚΛΥΣΤΕΡΙΟΥΜ (Σερβισιαλί).

άλα μακκερονέαμ.

Ρέτσιπε. Κολοκουίντιντεμ άλμένουν ντιέτσι ντράμε
 έτ καουτσούκ εν πούλβερικ, έτ λιμπραι ντι κατράμε
 εν άκουκι φούντις σιόλγχιμπους έτ μέτταμ εν φιασκέτουμ
 Κλυστερίουμ φάττεμ' ούτιλεμ πέρ ντόμινε Τζορτζέτουμ.

Ρέτσιπε. Ντράμ, σκαμόμεναμ έτ έντεμ ντι σιαράρπαμ
 σιόλι έτ φάτσιτ κλύστερουμ άλ νόστρουμ πιέντεμ σκάρπαμ.

Ρέτσιπε. Λιμπρ' Αρσένικουμ εν βίνους μεσκολάτουμ
 τούττουμ προούσκουμ, τούττουμ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ
 έστράτουμ ντι παπάβεσουμ έτ κατεκούλιαμ
 τέρραμ
 έτ φάττεμ γράν κλυστερίουμ άλ μίστερ πολυλέραμ

Ρέτσιπε. Πούλβικ άμιντουμ έτ πούλβερικ κανόνεμ
 έτ μίζιμπους εν άτσιντουμ σολφόρικουμ, μαμπόνεμ,
 έτ φάτσιτ περιφύτιλουμ τακκάτουμ σουλλο ντόρσουμ
 άλ μίχουν ντιβεντάντιμπους μάγγρους ντε λύσσαμ όρσουμ.

Ρέτσιπε. Σπαραντράπιουμ ιμπιάστρουμ, έτ μορφίνα
 γρανέλλι τρέντα τσίνκουε, έτ ράντιξ σερπεντιναί
 έτ μελλαντόναμ τόπικαμ, έτ όκαμ ντε ρουμπαρμπάρουμ
 έτ φάττιμπους άλ μάρμαρουμ κλυστερίουμ μιζομπάρμπαρουμ
 Σόνται σουλφάτουμ ρέτσιπε τρέ γράντ' έτ μπέλεμ όκκεμ,
 ντι κρότον-τίλλιουμ φιάσχιμπους έτ σπύριτους φινόκκεμ,
 έτ φάτσιτ γράν κλυστερίουμ άλ παρουκοτοίνουμ,
 άγκιούγκιμπους έτ μέτκολαμ ούν βάζουν ντε ταννίνουμ.

Ρέτσιπε. Πούρο, πούριμπους κολλύριουμ άμπορντίβουμ,
 έτ πιέντις ντιέτσι γκούμικους σονόρουμ, καστραντίβουμ,
 έτ φάτιμπους κλυστερίμπους άλουμ ντοκτόρουμ μπόγιαμ,
 έσέντουμ άντβοκάτιμπους... Φίνιμπους έστ εν νόγιαμ
 "Α τούττ' έρέστχμ φάτσιμπους κλυστερίουμ ντε καλτσίναμ
 έτ τρεμεντινάι κόλλησον ούν πό πιού τζιού λά σπίναμ.

Λαμβάνετεμ τάμ φάρμακαμ από τ' Ανεμογιάννη την άποθήκην, που φτινάμ πουλεϊ, πιατσέρις κανει
 "Ετ τούττι κουέστι κλύστερουμ φάτσιαμ ντοκτόρ Πουλίτους,
 λε καθαλιέρουμ άσποντουμ νεμίκουμ — εν πουρίτους! —
 ντ' όνιποτέντουμ πόπουλουμ, λε ψευτοπερουκόνουμ,
 λε κουάλ κονγρατουλάριμπους νελ γράν φεστί, ντελ όγουμ.

ΛΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
 ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
 ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΛΕΞΟΥΡΙΟΥ

ΔΙΑΦΟΡΑ.

Ἀκόμα δὲν εὐδοκίησαν οἱ Βουλευταίμας νὰ μᾶς ἐλευθερώσουν ἀπὸ τῆς λέρᾳ τῶν Τρικουπικῶν ὑπαλλήλων, οἱ ὅποιοι μᾶς ἐκάθισαν ἑστὰ γερὰ στὸ σβέρκο, καὶ πρὸς εὐγνωμοσύνην μας κοροϊδεύουν κίολα καὶ μᾶς περιφρονοῦν, λέγοντάς μας ὅτι τοὺς φοβόμαστε, γι' αὐτὸ δὲ τοὺς παύομε, ἢ ὅτι τὸ κόμμα μας δὲν ἔχει ἀνθρώπους ἱκανοὺς καὶ τιμίους, γιὰ νὰ τοὺς ἀντικαταστήσουν. Αὐτὰ μᾶς ἐλείπαν. Ἐχετε, μωρὲ, δίκην, γιὰτὶ ἂν ἤμουν ἐγὼ Βουλευτῆς; θὰ σᾶς ἔπαυα σὲ εἴκοσι τέσσαραις ὥραις ὅλους. Αὐτὸ τὸ κακὸ μόνον στὴ Κέρκυρα συμβαίνει, γιὰτὶ στοὺς ἄλλους νομοὺς ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀφ' ὅτου ἀνέβηκε ἡ νέα Κυβέρνησις ἐπῆγανε στὸ διάολο ὅλοι οἱ Τρικουπικοί.

— Ὁ φατριασμός καὶ αἱ ἐπεμβασεῖς τῶν Θεοτοκιστῶν ἐφθασαν ἕως τὰ κορρυδῶρα τοῦ Θεάτρου! Πρὸ ἡμερῶν ἡ ἐπιτροπὴ ἔπαυσε τὴν ῥάπτριαν τοῦ θεάτρου κόρην πτωχότατην, καὶ τὸν ῥάπτην τοῦ θεάτρου, διότι ἦσαν Βχειλακίσται! τὸ ἀπάνθρωπον τοῦτο καὶ μικροπρεπὲς μέτρον δικαίως ἀπεγοήτευσεν καὶ δυσηρέστησε τὰ δύο μέλη τῆς ἐπιτροπῆς κ.κ. Γεννατῶν καὶ Πάλιον, οἱ ὅποιοι διὰ τοῦτο παρητήθησαν ἀφίσαντες τὴν εὐθύνην καὶ τὴν τιμὴν!! τοιοῦτων πράξεων, εἰς τὸ ἄλλο μέλος τῆς ἐπιτροπῆς τὸ ὅποιον τὰς προεκάλεσε ὑπηρετῶν τὸ κόμμα μὲ τὸν τρόπον καὶ τὰ μέσα διὰ τὰ ὅποια εἶναι ἱκανός!

— Περίεργο φαινόμενον παρουσιάζουν οἱ Θεοτοκισταὶ οἱ ὅποιοι ἀφοῦ ἐσυνείθησαν διὰ τόσα χρόνια νὰ κῆνουν ὅτι θέλουν καὶ νὰ ἔχουν καθολογῆς εὐκολίας εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῆς ὑπηρεσίας, τώρα εὐρίσκονται ὡς χαμένοι ἀπὸ τὴν καλομαθησί, ὅπου τοὺς εἴλειψαν τὰ ῥουσφέτια καὶ ἡ ἄλλαις εὐκολίαις! Προχθὲς ἐνῶ ἤρχετο ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν ἡ μουσικὴ τῆς Φιλαρμονικῆς Ἐταιρίας ὅπου τὴν ἀκολούθησαν καὶ ἄλλοι Κύριοι ἀπ' ἐδῶ, ἕνας ἀπὸ αὐτοὺς ἐπιστρέφοντας εἶχε φροντίσῃ νὰ κάμῃ καὶ μὲ τὸ παραπάνω τὴν χειμερινὴν του προμήθεια, ὁ φύλακας τοῦ τελωνείου τοῦ ἔκαμε τὴν δικαίαν παρατήρησι γιὰ κάποια εἶδη, καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος τότε ἀναστένάζει εἶδε τὸν οὐρανὸ καὶ εἶπε: Ἄχ! Τζώρτζη μου! Τζώρτζη μου ποῦ εἶσαι!

— Ἄ πρόπος γιὰ τὰ Βασιλικὰ στέμματα, τὰ ὅποια παρανόμως φέρουν οἱ κλητῆρες, διατὶ δὲν τοὺς καταγγέλλει ἡ Εἰσαγγελία καὶ ἡ Νομαρχία, καὶ διατὶ δὲν τοὺς τιμωρεῖ δυνάμει τοῦ Ποινικοῦ Νόμου; Ἐπὶ τέλους ὅλας τὰς ὑβρεῖς καὶ τοὺς ἐξευτελισμοὺς πρέπει νὰ δεχόμεσθε ἀπογγιστῶς ἀπὸ τοὺς Τρικουπικούς; διατὶ ἡ Διοικητικὴ καὶ ἡ Εἰσαγγελικὴ ἀρχὴ φέρονται τόσον ἐπιεικῶς πρὸς ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι φέρουν παρανόμως τὰ Βασιλικὰ σήματα, ἵνα ἐξυβρίσωσι καὶ ἐξευτελισώσιν αὐτὰ; Πρὸς Θεοῦ! ἕως ποῦ θὰ φθάσῃ ἡ ἐπιεικία σας;

— Προσέτι διατὶ δὲν ἀπηγγέλη κατηγορία κατὰ τοῦ συντάχτου τῆς ψεύτρας «Ἀληθείας», ἡ ὅποια εἰς τὸ τελευταῖο φύλλο τῆς ἐξ-

βρισε τόσον ἀναιδῶς τὸν κ. Νομάρχην, ὃν ὤλη ἡ κοινωρία τιμᾷ, ἀγαπᾷ καὶ σέβεται, διότι πρῶτην ἴσως φορὰν βλέπει Νομάρχην ἐνταῦθα τὸν κ. Μπουκλάκον, ἐμφορούμενον μὲ τόσην διοικητικὴν ἱκανότητα, μὲ τόσην εὐφύιαν, δραστηριότητα, καὶ τόσας ἀρετάς; Διατὶ δὲν ἀπαγγέλλονται κατηγορίαι καθ' ὅλων ἐκείνων οἱ ὅποιοι τὸ πῆραν ἀποκοπὴν, καὶ βρίζουν ἐλεύθερα κάθε μέρα καὶ φοβερίζουν δι' αἰσχροτάτων λιβέλλων;

— Ὁ περίφημος Διευθυντῆς τοῦ Καπνεργοστασίου Φρατσέσκος Βατιμπέλλος, μ' ὅλον ὅτι τόσαις καὶ τόσαις προσβολαῖς ἔκαμε ἑστὸ κόμμα μας πάσας τὸσους φίλους μας καὶ διορίσας τὸσους Θεοτοκιστὰς, ἐν τούτοις μένει ἀκόμη ὁ μακάριος ἀγγιχτός καὶ ἀρέπαφος ἑστὴ θέσι του, ὡς πασοῦς Ἄι, μωρὲ, βλακία καὶ κακομοιρῶν ποῦ μᾶς δέρνει! Δὲν ἔχουν δίκην οἱ Θεοτοκισταὶ γὰ μᾶς ἐμπαιζοῦν, ἀφοῦ εἴμεθα τέτοιοι; Μὰ πρὸς ἐπὶ τέλους εἶναι αὐτὸς ὁ κακὸς δαίμονας τοῦ κόμματος, ὁ ὅποιος ἀντενεργεῖ εἰς ὅλα; Διατὶ δὲν γίνεταί γνωστός, καὶ νὰ ἀποκηρυχθῇ ἀμέσως; Καλὲ, κωμωδιᾶν καὶ τυφλομῶγα παίζομεν; Καλὲ παιδιὰ εἴμαστε ἡ γυναικούλες; Ἄμ, δὲν ντρέπομαστε γὰ παρουσιαζόμεσθε καὶ στὸ κόσμον μὲ τέτοιο κεφάλι πῶχουμε. Εὐγγέ σου Βατιμπέλλο, κάνε τῆ δουλειά σου, ἀφοῦ βρίσκεις κουτούς.

ἈΔΙΚΗΜΑ ἈΣΥΓΧΩΡΗΤΟ.

Ὅλοι γνωρίζουν τὸν μουσικοδιδάσκαλον Γαλανὸ, ὁ ὅποιος καὶ ἱκανώτατος εἶνε καὶ ποτὲ δι' αὐτὸν δὲν εὐρέθη κανεὶς ἄνθρωπος νὰ καμῇ παράπονον, ἀλλὰ μάλιστα πάντοτε τὸν ἐπαινεῖ ὁ ὅλος ὁ κόσμος. Αὐτὸς λοιπὸν ὁ μουσικοδιδάσκαλος εἶνε σαράντα χρόνια ποῦ παίζει τὴν πρώτην βιόλα εἰς τὸ θεάτρον μᾶς καὶ ἐμάθαμε ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ τοῦ θεάτρου, ποῖός ἔξερει διὰ ποιοὺς λόγους θὰ τὸν ἀντικαταστήσῃ μὲ ἄλλον τὸν ὅποιον θὰ φέρῃ ἀπὸ τὴν Ἰταλίαν ὁ ἱμπρεσάριος, πληρώνουσα βέβαια δι' αὐτὸν περισσότερον κατὰ μῆνα, καθὼς καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδιοῦ του χωρὶς κανένα διὰ τὸ θεατρο σκοπὸ τὸν ὅποιον νὰ καταλαθαινόμε.

Αὐτὸ εἶναι μεγάλο ἀδίκημα διὰ τὸν συμπολίτην μας Γαλανὸ καὶ ἀποθάρρυνσις διὰ τοὺς μουσικούς μας. Τόσα ἔτη ἔβρι ἀδελφοί, ὁ Γαλανὸς ἤτο καλὸς καὶ ἄξιος, τώρα εὐρέθηκε ἡ ἀνάγκη διὰ τὸ θεάτρο νὰ τὸν ἀντικαταστήσαστε. Ἐλπίζομε ὅτι ἡ ἐπιτροπὴ θὰ ἐπαληθεύσῃ ὀφλιγωνα τὸ ἀδίκημα τοῦτο, διὰ νὰ μὴ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἴδιον ζήτημα, κάπως μὲ τρόπον ποῦ δὲ θὰ τοὺς ἀρέσῃ.

Τσεκουρωτής.